

viselige Pligt at træde hjælpende til for at afværge Katastrofen, den Hungersnød, som let vil kunne komme. Det er dog ingenting en Gang for alle at yde dem, som ere inde under Arbejdsløsheden, disse Mænd, Kvinder og Børn, omtrent 40 Øre. Jeg vil henstille til den højtærede Formand og til Udvalget at forcere denne Sag igennem Tinget, for at vi saa snart som muligt kunne faa en Afgørelse. De arbejdsløses Tanker dvæle ved den, og de ønske en snarlig Afgørelse, for at de kunne komme paa det rene med, om der er nogen Udsigt til, at de kunne blive hjulpe i denne store Nød. Det foreliggende Spørgsmaal burde i Virkeligheden ikke være noget politisk Spørgsmaal, det burde være en Landssag, det burde være et Spørgsmaal, som alle kunde samles om: at skaffe det nødvendige til Livets Ophold til alle de sultne og nødlidende danske Mænd og Kvinder. Jeg vil derfor anbefale at stemme for Socialdemokratiets Forslag, der gaar ud paa, at Staten skal refundere Halvdelen af Udgifterne, thi derved ville flere Kommuner blive i Stand til at afhjælpe den herskende Arbejdsløshed.

Slengerik: Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), men jeg ser ham ikke i Øjeblikket (*Birck:* Jo, her er jeg!), men derfor kan det ærede Medlem godt være her, han har mange Steder Ærinde. Det ærede Medlem mente, at jeg havde udviklet for megen Varme, da jeg i Gaar anbefalede at stemme for Socialdemokraternes Ændringsforslag. De var ikke denne Varme værd, mente han. Da det var mig, der ofrede Varmen, synes jeg, det kunde være det ærede Medlem ligegyldigt. Min Omtale af Ændringsforslagene gjaldt ogsaa selve Hovedforslaget med de indpassede Ændringsforslag. Jeg mente, at Socialdemokraternes Forslag var det bedste, og at det var et godt Forslag. Jeg vil bede det ærede Medlem være overbevist om, hvis han i det hele kan være overbevist om noget, at jeg lige saa vel som det ærede Medlem har sat mig ind i de stillede Forslag. Ellers giver jeg mig ikke til at tale om dem. Jeg indrømmer, at jeg heldigvis ikke har saa meget i Hovedet som det ærede Medlem, men jeg tror, jeg har lidt mere Orden i det, jeg har. Jeg kan nøjes med at omfatte lidt færre Ting end det ærede Medlem, der for øvrigt ikke er meget nøjsom i saa Henseende. Socialdemokraternes Hovedforslag forekommer mig at være enkelt og

let at overse. Derfor har det været et Forslag, der særlig egnede sig for mig. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds mente, at naar et Forslag skulde være godt, skulde det være adskilligt mere sammensat og lidt vanskeligere at hitte ud af, fordi han har Evner, der gaa i den Retning, men jeg maa have Lov til at opføre mig i Forhold til de Evner, jeg en Gang er bleven begavet med, og som naturligvis ikke ere saa store som det ærede Medlems.

Jeg har gjort mig den Ulejlighed at læse hans Forslag igennem, og jeg kan sige, at jeg synes, de ikke ere saa gale. Der er adskilligt i dem, som jeg finder er ganske godt. (*Birck:* Kun ganske?). Ja, det ærede Medlem kræver nu saa meget. Det ærede Medlem var før bange for, at jeg skulde blive alt for varm. Lad mig nu faa Lov til at udtale mig lidt reserveret om det ærede Medlems Forslag. Det ærede Medlem er kommen saa nær til mig, at han, hvis jeg blev alt for varm, kunde risikere at smelte, og det var ikke værd at risikere, at det ærede Medlem skulde flyde ud og blive helt borte for os i al den Hede. Det, jeg havde imod det ærede Medlems Udtalelse i Gaar, var, at det ærede Medlem svævede ud i noget, som ikke vedkom den foreliggende Sag. Det, det gjaldt om i Øjeblikket, var, at der blev hjulpet straks, og jeg bryder mig ikke om at høre det ærede Medlem tale om nedadgaaende og opadgaaende Konjunkturer, om billige Penge og alt den Slags Ting. Det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds mente i Dag, at det var Spørgsmaalet om Pengenes Billighed, der vilde være det afgørende for, hvorvidt vi i Fremtiden fik dygtigt med Arbejde til de arbejdsløse. Det kan være meget rigtigt, men det mætter ikke de Folk, der sulte i Dag, eller dem, der sulte i Morgen. Derfor nytter det ikke noget at give sig til at filosofere som de ærede Medlemmer, selv om deres Filosofi om, hvad de opadgaaende og nedadgaaende Konjunkturer, de billigere og dyrere Penge kunne bruges til i Fremtiden, er rigtig. Det, der skal gøres, er at hjælpe straks. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, at det var rigtigere at komme ind paa ikke alene at give Anvisning, men ogsaa at faa truffet en Afgørelse, hvorved de Folk, der sulte, blive hjulpe nu. Det kan dog ikke hjælpe, at prøve paa at hjælpe Folk, der sulte, paa anden Maade end ved at give dem Mad. Det er den eneste rigtige Maade. Der